

بازیگران هنر ششم و شروعی متفاوت از نمایش های قبل

تئاتر سیرجان یک استثنا است

● گفتگو با محمدعلی سجادیان کارگردان نمایش هفت دقیقه یک نفس سکوت

رضاسیوند

با رفع محدودیت های کرونایی از بهمن ماه سال قبل، اجراهای نمایش تئاتر، با رعایت پروتکل های بهداشتی بعد از دو سال، کار خود را در تهران و شهرستانها با حضور تماشاگرها از سر گرفتند. به تبع آن تئاتر سیرجان هم که قدمت زیادی دارد جانی دوباره گرفت و این سرآغازی شد تا هنرمندان شهر دوباره بتوانند روی صحنه تالار فردوسی، خودنمایی کنند. اما این شروع، متفاوت تر از همه دورانها بود. اگر از بهای ۵۰ هزار تومانی بلیط، در این وضعیت اقتصادی فاکتور بگیریم تراکم نمایشها، موضوعی بود که بیشتر از هر چیز دیگری به چشم می آمد. یعنی بلافاصله بعد از اتمام یک نمایش، اجرای دیگر روی صحنه می رفت. این فشرده گی برنامه، دست مایه نقد بعضی از اهالی قدیمی تر تئاتر سیرجان شد چرا که در میان این نمایشها، کارهایی به مراتب ضعیف از منظر بازیگری، متن و اجرا دیده می شد. پایین بودن کیفیت برخی اجراها، بی رغبتی شرکت های صنعتی سیرجان را در پی داشت که همواره در حمایت از فعالیت های فرهنگی مقدار قابل توجهی بلیط را برای پرسنل خود خریداری می کردند. استدلال درجه گذاری کیفی نمایشها، موضوعی کاملاً موجه است که باید در ساز و کار تئاتر لحاظ شود تا مخاطب که الحق نوعی تماشاگر حرفه ای به حساب می آید را دلگرم نگه دارد. در شهرستان سیرجان به فراخور دگرگونی های اقتصادی، در چند دهه اخیر، طبقه متوسط فرصت بیشتری برای

آقای سجادیان از سابقه کارتان در تئاتر توضیح می دهید؟ همین طور از میزان تحصیلات و زندگی هنری تان؟

با سلام، بنده متولد ۶۶ شهرستان نیریز استان فارس و کارشناس HSE هستم. تحصیلاتم در رشته مهندسی مکانیک گرایش ساخت و تولید است. کار هنری من در حوزه تئاتر تقریباً از مقطع راهنمایی و جشن های دهه فجر در شهرستان نیریز آغاز شد و این علاقه مندی موجب شد کم با گروه های حرفه ای تئاتر آشنا شوم به طوری که علیرغم سن کم می بایست به عنوان یکی از عوامل فنی با گروه همکاری کنم. مثلاً به دلیل کمبود امکانات سالن تئاتر، روی چهار پایه می ایستادم و نور پروژکتور را به دست می گرفتم. حتی یکبار به خاطر گرم شدن نور لامپ پروژکتور لباسم سوخت و این نقطه عطفی بود

که با میزانسن تئاتر به صورت مستقیم و بازیها و ریتم آشنا و درگیر شوم.

در آن سالها چه فعالیت هایی در قالب بازیگری و یا کارگردانی داشتید؟

تقریباً اواخر دهه هفتاد و اوایل دهه هشتاد به گروه «میعاد و بامداد» نیریز پیوستم. در این گروه همه تحصیل کرده و اهل کار گروهی بودند و ما مدام در حال نمایشنامه نویسی، تمرین و اجرا بودیم. کارهایی در ژانر دفاع مقدس مثل «پوسف گم گشته» و «روز خداحافظی» که جایزه بهترین بازیگر را هم نصیب کرد در آن زمان انجام شد. در جشنواره های دانشجویی شرکت کردم. یکی دو کار را هم خودم نوشتم، مثل متن کمدی با عنوان «اندر حکایت واتس آپ» و «سورن باغ قاصدکها» که متأسفانه سورن باغ قاصدکها

بنا به دلایلی رد شد. در کل فعالیت تئاتری ام در نیریز خیلی جدی و حساب شده بود.

چه شد که به سیرجان آمدید و ظاهراً اینجا هم نمایش هایی در فضای جدید روی صحنه بردید؟!

من به واسطه همسرم خانم نجمه اسدی که سیرجانی بود به این جا مهاجرت کردم. ایشان مدت ها در سیرجان بازیگر تئاتر بود و اجراهای و لینک های زیادی داشت. به واسطه ایشان با عوامل و فضای تئاتری سیرجان آشنا شدم و زمینه کار برایم ایجاد شد.

از هنگامی که با فضای تئاتر سیرجان آشنا شدید در مقایسه با شهرتان آن را چگونه ارزیابی کردید؟

تئاتر سیرجان یک استثنا است و با بقیه جاها قابل قیاس نیست. مخاطب سیرجانی برای هر اجرا، بلیط پنجاه هزار تومانی تهیه می کند. این مخاطب دغدغه مند است و حامل اندیشه. آرزوی هر کارگردانی است که در مقابل این گونه تماشاگران خودش را محک بزند و خیلی قوی و شایسته در صحنه ظاهر شود.

ظاهراً در سال های نخست حضور در سیرجان به صرافت افتادید که نمایشی را روی صحنه ببرید ولی با مشکلاتی همراه بودید. توضیح می دهید؟

بله من نمایشنامه ای با عنوان «رقص شور» را که نوشته خودم بود آماده اجرا کردم. تیم ما در نیریز به هم دیگر اعتقاد داشتند، حواشی کم بود، اما این جا با وجود پویایی تئاتر حواشی اش بیشتر بود و تذکرات من داستان می شد. در ابتدای حضور برایم جالب بود که قبل از شروع تمرین باید سمت افراد مشخص می شد. چیزی که من با آن غریبه بودم. ولی الان فکر می کنم که من حق نداشتم به کسی تذکر بدهم و حرفه ای هم همین بود. این که وضعیت هر شخص در نمایش کاملاً مشخص باشد، قطعاً درست است و تندی من از تعصب به تئاتر بود نه تعمدی. خلاصه این قبیل مشکلات من را به آگاهی رساند و سبب شد اجرای بعدی ام بهتر باشد.

برای نمایش «هفت دقیقه یک نفس سکوت» چه پیش زمینه ای نسبت به این نمایشنامه داشتید که این متن را انتخاب کردید؟

قبل از پاسخ جا دارد از سعید خوش شانسی، نویسنده نمایش یاد کنم. سعید یک دوست صمیمی و باسواد است و روی نمایشنامه هایش وسواس دارد. من فضای فکری و دراماتیکی وی را می پسندم. در این متن چالش زمانی وجود دارد من عاشق کارهایی هستم که در آن ها، زمان به چالش کشیده شود و مقوله مرگ تحلیلی فرا واقعی پیدا کند...

گفته می شود اجرای شما از متن اصلی نویسنده فاصله زیادی گرفته است چگونه از این تغییر دفاع می کنید؟

متن اصلی یک قصه خطی است و مفهوم مهاجرت و مشکلات آن را در ذهن زن بازنمایی می کند، ولی در زاویه دید من ارتباط مرگ یک زن و احوالات او در آن لحظات خاص از دید او مهم بود و سعی کردم با روایتی کاملاً انتزاعی به آن بپردازم.

در این اجرا زن ظاهراً دچار مشکلات روانی بود و رابطه دال و مدلول دیده نمی شد. در واقع هیچ اطلاعی به تماشاگر داده نمی شد که داستان رنج زن از کجا آب می خورد...

من در جلسه نقد هم گفتم، دنبال روایت نیستم. این متن کاملاً مینیمال است. دوست داشتم تماشاگر در صحنه با سکوت و به قولی فریز کردن زمان، همزاد پنداری کند. ابتدا دوست نداشتم مخاطب را به گریه بیاورم. به همین دلیل هفت صحنه سه کار بردم و میان شان فاصله گذاری کردم تا فضای روانی حاکم بر صحنه با تکیه بر دکور تخلیه شود.

حرف از دکور شد، صحنه شما توسط هفت میز کوچک تبدیل به یک میز بزرگ شد که نشان می داد این زن و شوهر از هم دور شدند، این حرکت در واقع کلیشه ترین تضاد بین یک زن و شوهر است. تحلیل شما از این میزانسن چیست؟

حق با شماست. می خواستم تضاد و جدا افتادگی را به صورت مترئالی که خاصیت کشسانی داشته باشد بازنمایی کنم. اما متأسفانه چیزی که مد نظرم بود را نتوانستم پیدا کنم. این کار یک طراح صحنه حرفه ای را می طلبید و از عهده امکانات ما خارج بود. من در ابتدایی ترین حالت، از هفت میز کوچک در صحنه استفاده کردم.

در اجرای شما آن چه به چشم می آمد صحنه تمیز و عاری از شلختگی بود و این حس خوبی را به مخاطب انتقال می داد. ایس این ایده در متن بود یا خودتان آن را اضافه کردید؟

من با کسانی کار کرده ام که اصل اول شان، احترام به مخاطب بوده است. معتقدم اول باید خودمان خوب باشیم. میزانسن باید تمیز و عاری از چیزی باشد که بخواد ذهن تماشاگر را پرت کند. برای نمایش هفت دقیقه یک نفس سکوت، صحنه را خودم رنگ زدم، پرده ها را عوض کردم، کولرها تعمیر شد. این رویه احترام متقابل هنرمند و مخاطب را شکل می دهد. من دوست دارم وقتی چراغ های سالن خاموش می شوند بگویم به دنیای من خوش آمدید...!

اصولاً کارگردان های نمایشی، در ایران همواره یک سبک را دنبال نمی کنند و به قول معروف از این شاخه به آن شاخه می پرند در مورد شما چگونه است؟

برای من فضای تخیل تعریف شده است. من عاشق ساختار شکنی های کلاسیک هستم و سعی می کنم آن قدر در کارهایم دقت و وسواس به خرج دهم که امضای خودم پای کارهایم باشد.

به نظر شما این حجم از ورکشاپ که توسط اساتید برجسته تئاتر ایران در سیرجان برگزار می شود چه حاصلی برای غنای تئاتر سیرجان دارد؟

ابتدا باید بدانیم آیا مسیر تئاتر سیرجان راه درستی در پیش گرفته؟ ارتباط تئاتر و جامعه چیست؟ چرا ما داریم تئاتر کار می کنیم، اصلاً دغدغه تئاتر داریم؟ ابتدا باید جایگاه هنری خودمان را تعریف کنیم. وقتی به جواب رسیدیم، ورکشاپها ارزش بیشتری پیدا خواهند کرد، ولی چیزی که فعلاً به عنوان ورکشاپ در جریان است بعید می دانم خروجی درخوری داشته باشد. امیدوارم دست اندرکاران تئاتر سیرجان برای طبقه بندی کیفی نمایشها همت کنند تا ریزش مخاطب نداشته باشیم.

معاون خدمات شهری شهرداری خبر داد:

آمادگی ستاد باران شهرداری در مواجهه با بارشها

جلسه ستاد پیشگیری

خبر دیگری از این روابط عمومی حاکی است جلسه ستاد پیشگیری و مدیریت بحران شهرداری سیرجان با حضور شهردار و اعضای این ستاد در شهرداری سیرجان برگزار شد. در این نشست شهردار سیرجان با تأکید بر هماهنگی و آمادگی لازم جهت خدمت رسانی به شهروندان از مدیران اجرایی شهرداری خواست با تمام پرسنل و تجهیزات آماده مقابله با بروز هر گونه مشکل باشند. لازم به ذکر است تا پایان بازندگیها کلیه مرخصی معاونین و مدیران شهرداری لغو شده تا در خدمت شهروندان باشند.

کنند. وی اضافه کرد: برنامه ریزی های لازم به منظور فراهم کردن تمهیدات مورد نیاز صورت پذیرفته و در این راستا نیروهای شهرداری در مواقع بارش با حضور میدانی در سطح شهر به دنبال رفع سریع مشکلات ناشی از بارشها هستند تا شهروندان در حین و بعد از بارندگیها با مشکل روبرو نشوند. معاون خدمات شهری با اشاره به اینکه در این چند روز نیز نیروهای ستاد باران شهرداری به صورت شبانه روزی در حال خدمات رسانی به مردم بوده اند از شهروندان خواست در صورت برخورد با هر گونه مشکل با سامانه ۱۳۷ شهرداری تماس بگیرند تا همکاران ما مشکل را در اسرع وقت برطرف کنند.

حوادث ناشی از بارشها هستند. به گزارش مدیریت ارتباطات شهرداری سیرجان، توجع صادقی با بیان اینکه ستادی با عنوان باران متشکل نیروهای مناطق و تجهیزات لازم با همکاری سازمان های وابسته تشکیل شده، گفت: نیروهای ستاد باران به صورت شبانه روزی در آماده باش کامل برای مواجهه با سامانه های بارشی هستند. طبق اعلام سازمان هواشناسی این سامانه تا روزهای آتی نیز ادامه دار خواهد بود که در این راستا شهرداری سیرجان با تجهیزات و امکانات لازم جهت مقابله با بارش های تابستانی در آمادگی به سر می برند تا از بروز هر گونه مشکل در محدوده شهر جلوگیری

معاون خدمات شهری شهرداری از آماده باش کامل نیروهای ستاد باران در مناطق شهرداری برای مواجهه با بارشها خبر داد و گفت: همانگونه که تا امروز در خدمت شهروندان بوده ایم از این پس نیز آماده کمک رسانی به شهر و شهروندان در قبال

ایام سوگواری و شهادت سرور و سالار شهیدان
حضرت ابا عبدالله الحسین (ع) تسلیت باد.

روابط عمومی شرکت تک آبریز گمرک